

SEBASTIÀ GALLEGO I RICARD BOIX

LA DIPUTACIÓ AMB BARCELONA '92

Tot i l'existència d'algunes reticències o incomprendensions que aparegueren en els inicis del projecte Barcelona'92, avui és clar per a tothom que aquest projecte interessa a tot Catalunya i al conjunt d'Espanya.

Des d'aquesta perspectiva, doncs, no és estrany que la Diputació de Barcelona hagi vist de bon ull aquesta proposta des del primer moment ni que hi hagi abocat tots els esforços possibles: de l'aportació personal al Consell Rector de la Candidatura de Barcelona, passant per la tasca propagandística arreu o la col·laboració al finançament de l'Oficina Olímpica, fins a la decidida actuació en el camp de les instal·lacions esportives.

Aquesta activa participació es fonamenta lògicament en la preocupació d'aquesta institució per tot allò que afecta el territori de les comarques de Barcelona, però en aquest cas enllaça amb la ja llarga tradició de suport a l'esport, fins i tot en èpoques en què l'atenció del conjunt de l'administració pública per aquest sector era certament escassa.

No es pot parlar amb propietat d'aquesta tradició sense esmentar la tasca pionera de l'Excel·lentíssim senyor Joan Antoni Samarach, president del Comitè Olímpic Internacional, que, ja com a diputat provincial, impulsà la creació de la ponència d'Esports d'aquesta Corporació i fou el promotor fonamental per aconseguir la celebració dels Jocs del Mediterrani a Barcelona l'any 1955. Més tard, ja com a president de la Diputació, impulsà una política confirmada de suport a la construcció d'instal·lacions esportives.

Malgrat aquests esforços, sols amb l'arribada de la democràcia i amb la creixent demanda de serveis esportius per part de la població, la Diputació, a partir del que diu la Llei General de la Cultura Física i l'Es-

port, dedica íntegrament a finalitats esportives els ingressos provinents de la recaptació obtinguda amb les travesses. Així, en el quadrienni 1983-86, s'han destinat més de 3.600 milions de pessetes a subvencionar obres en instal·lacions.

qualificar la xarxa d'instal·lacions esportives: una contribució al projecte olímpic

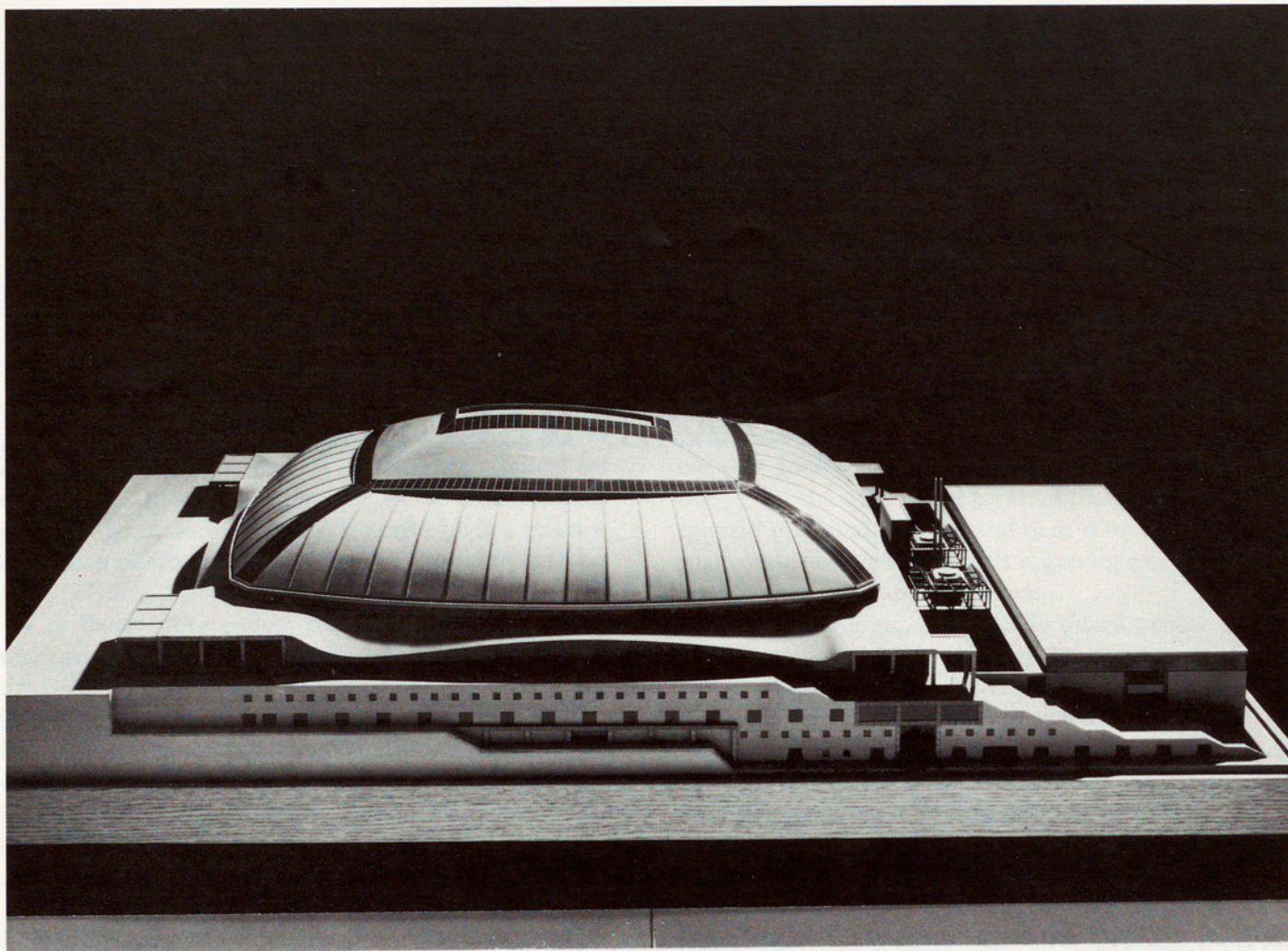
Més enllà de les noves construccions a realitzar a l'Anell Olímpic de Montjuïc o a la Vila Olímpica prevista al Poblenou, el projecte Barcelona'92 preveu la utilització d'un elevat nombre d'instal·lacions esportives, tant a Barcelona com en l'àmbit metropolità.

Això és una mostra de la voluntat política que presideix tot el projecte. No es tracta de construir una nova "gran ciutat olímpica", sinó d'aprofitar i millorar la xarxa d'instal·lacions existent o en construcció, per garantir que el treball realitzat tingui com a fruit una millora substancial de l'oferta de serveis esportius a la població.

Convergeixen així un seguit d'esforços col·lectius entorn del projecte, que aglutina ajuntament i clubs i que enllaça directament amb una de les directrius que han inspirat la política esportiva de la Diputació en aquest període. Ens referim a la necessària qualificació de la xarxa d'equipaments esportius per dotar els municipis d'unes instal·lacions que, malgrat el seu cost elevat, són indispensables per a un correcte desenvolupament de la pràctica de l'esport.

Els resultats d'aquesta política, que significa un avenç remarcable, han facilitat la presentació de la candidatura de Barcelona.

Entre les nombroses instal·lacions que es preveu d'utilitzar, en trobem un nombre força elevat en què la Diputació ha contribuït decisivament en l'àmbit fi-

EL PALAU D'ESPORTS, OBRA D'ARATA ISOZAKI, UN ESPAI POLIVALENT

nancer: pavellons coberts (els pavellons municipals de Castelldefels, d'Esplugues, de Sant Feliu de Llobregat, de Sant Adrià del Besòs o de Ripollet, el pavelló de can Tusquets, a Sant Joan Despí), piscines (la Cateix, a Barcelona, el Centre de Natació Mataró, la rehabilitació integral de la piscina Sant Jordi), els complexos esportius Fum d'Estampa o Pubilla Cases a l'Hospitalet, el gimnàs Renfe-Meridiana, els camps d'hoquei herba de l'Egara, l'Atlètic Terrassa o el Reial Club de Polo, etc.

Tot i situar-se fora de l'àmbit estricte de les instal·lacions esportives, cal fer una breu referència a la predisposició de la Diputació a facilitar l'ús del seu patrimoni per als diferents serveis que comporta l'organització d'una Olimpíada. Mereix destacar-se en aquest cas la previsió d'utilitzar el complex de les Llars Mundet, situat a l'àrea de la Vall d'Hebron, per a l'organització d'un camp internacional de la joventut. S'oferiria així a mil joves de tot el món l'oportunitat de connectar amb joves d'edats i característiques semblants del nostre país.

el palau d'esports Sant Jordi, una obra excepcional

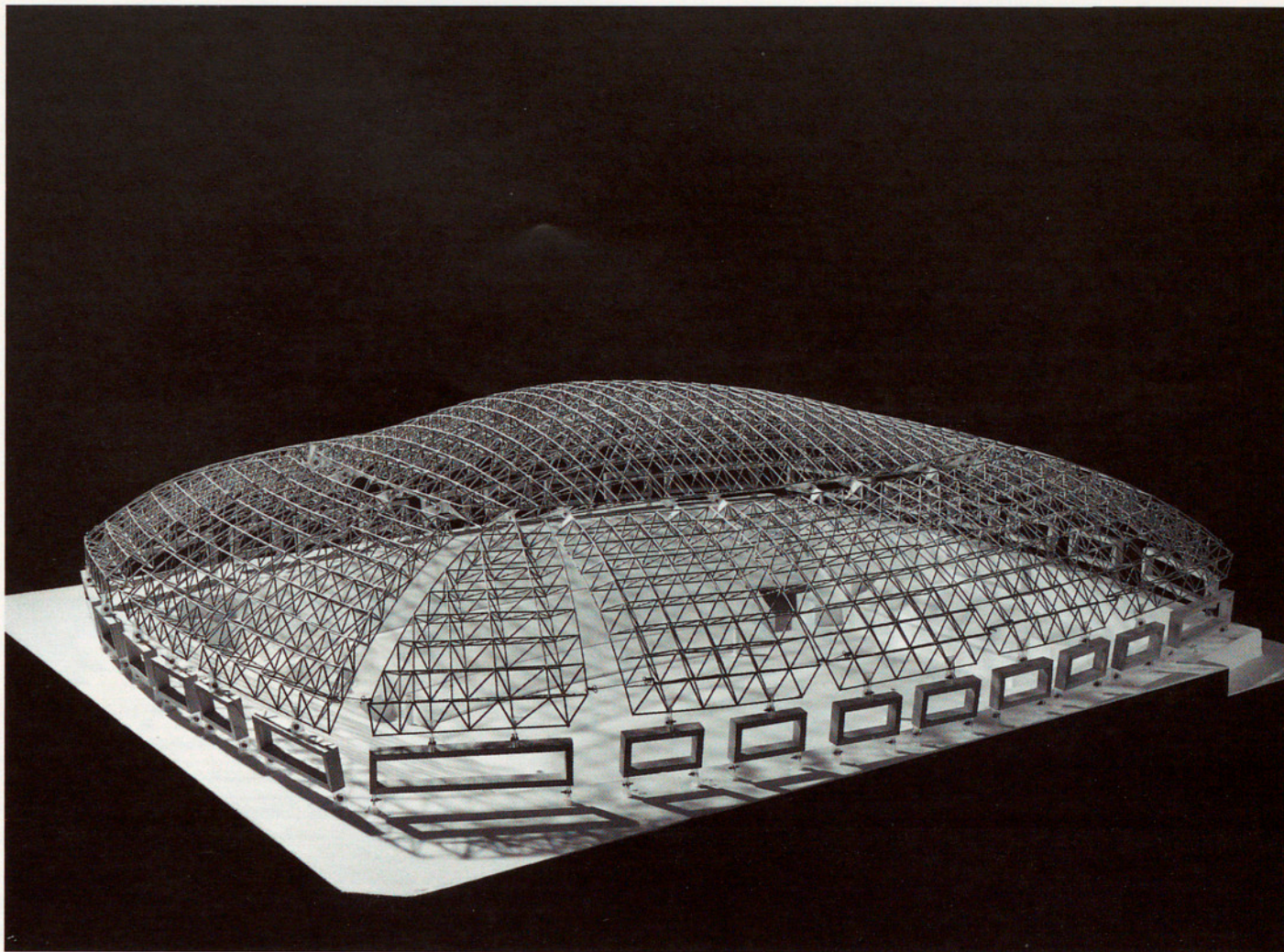
La contribució al projecte Barcelona'92 troba la

màxima expressió en la decisió presa pel ple de la Diputació de finançar la construcció del pavelló olímpic projectat per l'arquitecte Arata Isozaki i un nombrós equip de professionals, que se situa dins l'Anell Olímpic de Montjuïc i que rebrà el nom de Palau Sant Jordi.

D'acord amb aquesta decisió, entesa com a «contribució fonamental en l'expectativa de la celebració dels Jocs Olímpics de 1992 a Barcelona i en atenció al caràcter excepcional de l'esmentat esdeveniment esportiu», l'Excel·lentíssim senyor Antoni Dalmau i Ribalta, president de la Diputació de Barcelona, i l'Excel·lentíssim senyor Pasqual Maragall i Mira, alcalde de Barcelona, signaven el conveni de col·laboració corresponent el 25 de juliol d'enguany i en pogueren col·locar la primera pedra simbòlica el 18 de setembre passat. La Diputació assumeix una aportació financera de 4.362 milions de pessetes, que equival aproximadament al 75% del cost total de l'obra.

Dins el terme de Palau d'Esports s'inclou un fantàstic complex polisportiu, dotat de tots els avenços tècnics actuals, capaç de ser escenari de la multitud d'espectacles —esportius i de tota mena— que una metròpoli com Barcelona necessita.

Amb una capacitat de 17.000 espectadors asseguts

UN DELS ASPECTES MÉS INNOVADORS DEL NOU PALAU ÉS L'ESTRUCTURA QUE DÓNA SUPORT AL SOSTRE DE L'OBRA

(aforament màxim) en 13.000 seients fixos i la resta de mòbils, es constitueixen com un dels més grans pavellons actuals, comparable als de París, Munic, Los Angeles, Moscou, etc.

Des del punt de vista esportiu, consta d'un pavelló principal (de 97x52 m.) i d'un cos annex o pavelló polivalent sobre més de 50.000 m² edificats, per poder practicar els esports següents:

Atletisme <i>indoor</i>	Tennis (fins a 5 pistes)
(200 m, 6 carrers)	Voleibol (fins a 4 pistes)
Hoquei gel (61x31 m)	Bàsquet (fins a 3 pistes)
Handbol	Boxa, lluita....
Gimnàstica	

i en el pavelló polivalent, amb una cabuda de 700 espectadors i unes dimensions de 32x93,60 m (subdivisible en quatre sales independents) s'hi podrà practicar:

Bàsquet (fins a 4 pistes)	Tennis (fins a 2 pistes)
Handbol (fins a 2 pistes)	Atletisme
Hoquei sala (fins a 2 pistes)	(escalfament i entrenament)
Gimnàstica, lluita lliure, boxa, judo	

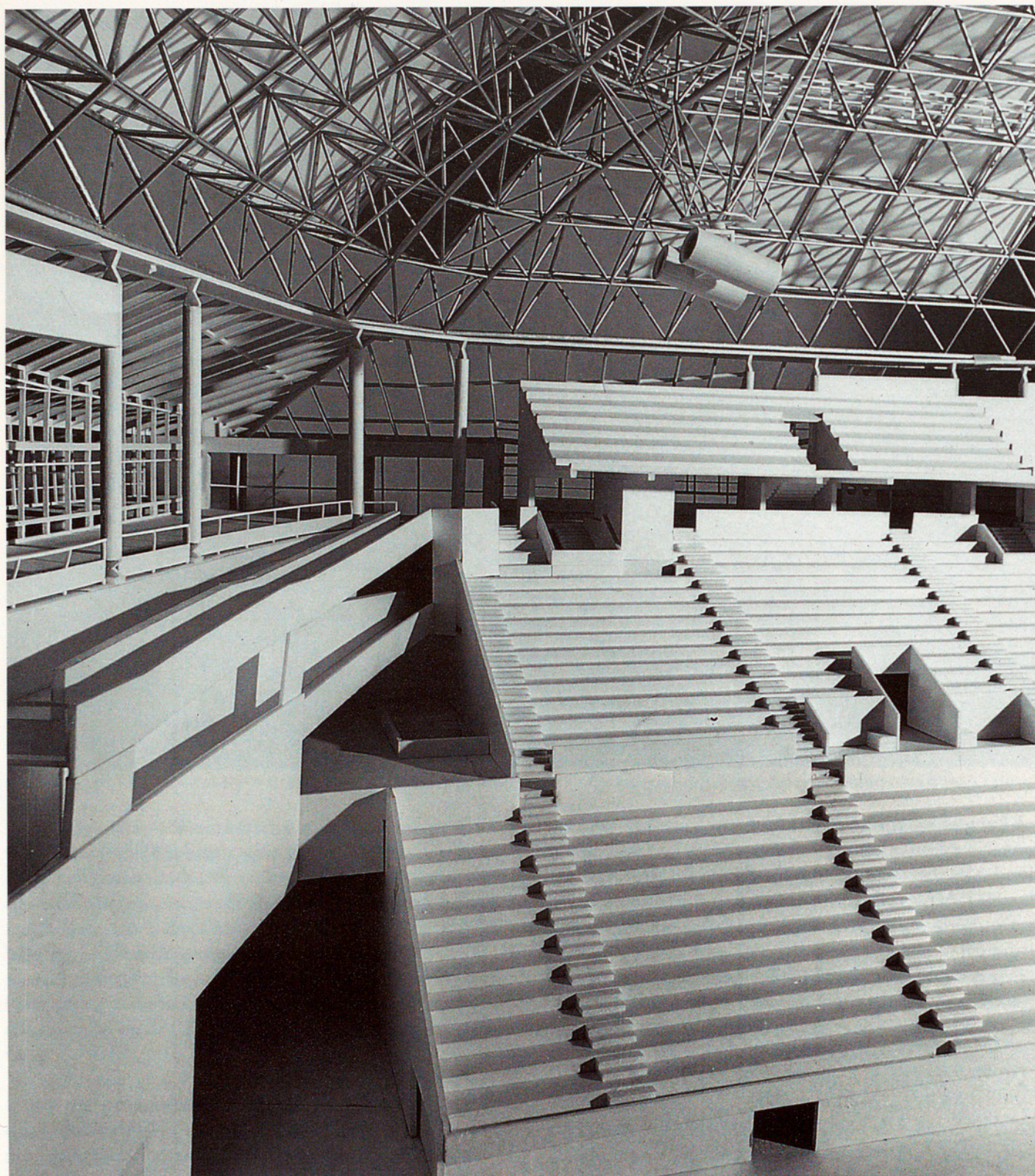
A nivell extrasportiu, serà apte per a tota mena d'actes, i així es va plantejar des del primer moment, per possibilitar que sigui utilitzat al llarg de l'any, disposarà de tres possibles escenaris, el principal de 27x15 m, dotat de tots els requisits escenogràfics.

Cal dir que es complementa amb tots els espais indispensables per a un funcionament tant esportiu com social i, a tall d'exemple, s'inclouen en el programa:

- aules esportives
- serveis d'extinció d'incendis
- serveis mèdics i de control *antidoping*
- sales de premsa, d'entrevistes i d'autoritats
- vestidors, camerinos i sales de crides
- sales de control tècnic i d'instal·lacions
- restaurant i serveis al públic
- magatzem i tallers
- administració, control i seguretat

El conjunt està previst per a diferents tipus de funcionament, tant diari com de gran competició o olímpic i resulta adaptat perquè hi puguin accedir el disminuïts físics, per a la qual cosa es disposa de rampes, ascensors i els serveis corresponents; els càlculs preveuen un temps d'evacuació de menys de 10 minuts.

Per acabar, i per situar-nos en les proporcions, po-

LES GRADES MÒBILS DEL PALAU, QUE PERMETRAN D'AMPLIAR L'ESPAI SEGONS LES DISCIPLINES ESPORTIVES

dríem dir que ocupa un espai equivalent a dues mansanes de l'Eixample, que la seva capacitat és 2,5 vegades la del pavelló municipal del carrer de Lleida, que a la pista hi cabria un camp de futbol de 90×50 m i un edifici de 15 plantes (quasi com el monument a Colom, sense els lleons), que el clima interior es controlarà per ordinador segons un model de funcionament que ha calgut assajar a la càtedra Murakami, de la Universitat de Tokyo.

Això no és sinó un breu resum de la contribució de la Diputació de Barcelona, que se sumà ja de bon començament a les tasques de promoció de la candidatura, per tal de fer costat a un projecte que en molt poc espai de temps ha passat a ser l'anhel de tot el país.

SEBASTIÀ GALLEGO
RICARD BOIX